

НЕВТОМНА ДОСЛІДНИЦЯ РІДНОЇ ЛЕМКІВЩИНИ

Цьогоріч відзначає свій славний ювілей Стефанія Єлисеївна Панцьо – відома науковець, викладач, щира патріотка свого краю й своєї країни, дбайлива мати, бабуся й дружина, просто хороша жінка й людина. Всі, хто знайомий зі Стефанією Єлисеївною, не можуть не захоплюватися її людяністю, професіоналізмом, невичерпною життєвою енергією, любов'ю до всього українського, а насамперед до рідного лемківського слова. Дочка лемківських переселенців, Стефанія народилась уже на Тернопільщині, куди була змушена переїхати її багатодітна родина внаслідок сумнозвісної операції «Вісла». Саме тут сформувався її світогляд, тут вона утвердилась як педагог, науковець, адміністратор. Тут її любить як свою берегиню дружна сім'я – чоловік, дві дочки, зяті, п'ятеро онуків.

Щира патріотка свого народу, Стефанія Єлисеївна присвятила себе науково-педагогічній роботі, пропрацювавши десятки років учителем-філологом, викладачем і прищеплюючи своїм вихованцям любов до рідного слова. Її можна назвати й патріоткою свого вищого навчального закладу – Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, в якому Стефанія Єлисеївна працює вже понад тридцять п'ять років. Саме тут відбулось її становлення як відомого науковця-лінгвіста, насамперед діалектолога. Стефанія Єлисеївна Панцьо – автор близько двохсот наукових, науково-публіцистичних праць. Її наукові пошуки найбільшою мірою спрямовані на дослідження лемківських говірок у галузі словотвору, ономастики, фразеології, граматики. Важливим доробком є численні науково-методичні праці.

Наше знайомство зі Стефанією Єлисеївною Панцьо відбулось у 2008 році, коли вона разом з іншими колегами-тернополянами – дочкою Наталією Лісняк та Галиною Ступінською – прибула до Коломийського інституту для участі у Всеукраїнській науковій конференції «Гуцульський діалект у писемних пам'ятках і художній літературі». Приємно відзначити,

що після того ми завжди підтримували дружній зв'язок, обмінюючись думками й досвідом, беручи спільну участь у різних конференціях. Особливо хотілося б згадати Всеукраїнську наукову конференцію «Лемківський діалект у загальноукраїнському просторі» 2-3 квітня 2009 року, організовану кафедрою української мови та особисто Стефанією Єлисеївною. На цьому представницькому заході науково-професійне спілкування учасників було дуже вдало доповнене поїздкою до відомої християнської святині Західної України – Храму Божої Матері в Зарваниці.

Мені особисто було дуже приємно й почесно виступити рецензентом кількох наукових та науково-методичних праць Стефанії Єлисеївни. Хочеться сподіватись і на подальшу плідну співпрацю, і сьогодні, в переддень славного ювілею, від імені всього колективу шлю найщиріші вітання й найкращі побажання щасливого довголіття цій прекрасній Людині. Будьте й надалі такою ж життєрадісною й енергійною, радуйте своїх рідних і знайомих, будучи для них справжнім взірцем, дорога Стефаніє Єлисеївно!

З повагою –

Михайло Ковальчук,

кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри філології Коломийського інституту ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»